

talelse og gjort det meget ærede Parti min Undskyldning, hvis det ikke havde tilføjet følgende Ord: „samt at en Beskyldning i den omhandlede Retning ikke vilde have savnet Berettigelse.“ Men da Sambandspartiet saaledes her selv fremsatte den Beskyldning, som det vilde have, jeg skulde tilbagekalde, er det mig umuligt at imødekomme Partiet.

Forslagsstilleren (Patursson): Jeg skal holde mig Formandens Ord efterrettelig og ikke komme ind paa at tale om Færøkommissionen; men jeg vil dog gøre en kort Bemærkning til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem fra 2den Kreds (Piper), idet han sagde, at Færøkommissionen har bidraget til, at Sandheden er kommet frem. Det kan jeg ikke paa nogen som helst Maade underskrive; men det er ikke umuligt, at den maaske med Tiden kommer til at bidrage til, at Sandheden kommer frem. Jeg gaar nemlig ud fra, at det af Lagtinget i Anledning af Færøkommissionen nedsatte Udvalg nu har begyndt sine Arbejder og om kortere eller længere Tid vil fremlægge et Supplement til det, Landstingets Kommission har fremskaffet. Jeg kan altsaa ikke tiltræde, at det, som Kommissionen hernede har fremskaffet, er Sandheden, dertil er alt for meget neddyset og undergravet, og hvad jeg og andre med mig har ønsket at faa frem, er ikke kommet frem.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds vilde ikke bestemt sige, hvilken Nation vi skulde drive hen til, men naar vi kom løs fra Danmark, maatte vi slutte os til en anden Nation. Hvor foreligger dog dette, at vi skal løs fra Danmark? Det foreligger ikke i nærværende Lovforslag, og jeg kender intet til, at det foreligger nogetsteds oppe paa Færøerne. Jeg aner ikke, hvor dette stammer fra, og ved ikke, hvad der sigtes til, der er intet Holdpunkt for dette.

Endvidere sagde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds: Nej, det er ikke Halvdelen af Færingerne, som vil Løsrivelse, det er kun en lille Klike. I sit første Foredrag udtalte han, at jeg var en af de mest yderliggaaende, jeg var i Grunden den, som repræsenterede Løsrivelsesbestræbelserne deroppe. Jeg maa altsaa være Repræsen-

tant for Kliken. Maa jeg spørge: Hvorledes kan man blive valgt til Landstingsmand, naar man kun repræsenterer en lille Klike paa et Sted, hvor man har den Valgordning, at det er Flertallet, som gør Udslaget. Jeg er ikke valgt af en lille Klike, jeg er valgt af et Flertal, derfor staar jeg her, og det Flertal i Lagtinget, som har valgt mig, har atter sine Vælgere bag sig, og det kan man ikke kalde en Klike. Jeg synes derfor ikke rigtig, man kan forstaa, hvad det er, det ærede Medlem mener. Jeg har alle baade direkte og indirekte Vælgeres fulde Tilslutning, naar jeg her udtaler, hvad jeg har udtalt, og hvad jeg i andre Forsamlinger hernede, f. Eks. i Færøkommissionen, har udtalt.

At det kan siges i Danmarks Rigsdag, at den politiske Uro paa Færøerne er fremkaldt af Justitsministeren, er dog for meget. Ethvert Barn paa Færøerne ved, at den politiske Uro deroppe ikke stammer derfra, men fra det Valg, som foregik i 1906. Det Aar kalder man oppe paa Færøerne Sambandsaaret, Syndefaldsaaret, Ulykkesaaret og flere forskellige Navne — kært Barn har mange Navne. Den Uro, der da opstod, er fortsat op gennem Aarene. Ved Valget i 1906 fik vort Modparti deroppe, jeg kan ikke huske det alkkurat, omtrent tre Fjerdedele af Stemmerne, medens vi fik en Fjerdedel. Sambandspartiet har staaet paa det samme Stemmetal. Befolkningen er vokset, og vi er gaaet frem, nu har vi omtrent det samme Stemmetal; der har været en jævn fortsat Kamp mellem de to Partier, men fra i 1906 at have en Fjerdedel af Stemmerne er vi kommet op paa Halvdelen, det andet Parti staar derimod paa samme Standpunkt, det er faktisk gaaet tilbage. Dette er ikke noget, som Justitsministeren har med at gøre, aldeles ikke, Uroen gav sig ganske vist nogle storartede Udslag, den Gang en bestemt Amtmand var deroppe, og jeg tør udtale for aldeles sikkert, at hvis ikke Justitsministeren havde kaldt denne Amtmand hjem, havde der været 2—3—4 Gange saa megen Uro paa Færøerne, som der er. Jeg gentager det: Hvis Justitsministeren ikke netop den Gang havde kaldt Amtmanden hjem, vilde der have være meget mere end den dobbelte Uro paa Færøerne, og hvis denne Amtmand havde siddet der endnu, er jeg sikker paa, at det, som vi siger paa Fær-